

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200624
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419200624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom v J. - mestská časť K., C. X/A, proti žalovanej: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. B. XX, v spore o zaplatenie sumy 344 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5Csp/11/2019-70 zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnej zo strán sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Žalobou doručenu súdu 29.04.2019 elektronicky sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny vo výške 344 eur, odmeny vo výške 280 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, pokuty za upomienku vo výške 240 eur, známeho zmluvného úroku vo výške 193,87 eur, zmluvného úroku vo výške 68,80 % zo sumy 344 eur od 26.09.2015 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 344 eur od 01.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V prvom rade okresný súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rozpore s ust. § 1 ods. 2 vety druhej ZoSÚ (podľa daného ustanovenia spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti) vyplatil žalobca žalovanej úverové prostriedky hotovostne. Žalovaná jednoznačne potvrdila, že úverovú istinu 1.000,- eur obdržala v hotovosti pri uzatvorení ÚZ a s ňou súvisiacich listín. Toto skutkové tvrdenie žalovanej žalobca nijako nerozporoval. S ohľadom už len na to, akým spôsobom poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 1.000,- eur, sa s poukazom na § 11 ods. 1 písm. e) ZoSÚ považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd tiež poukázal na to, že v ÚZ bola v rozpore so zákonom určená výška RPMN 28 %, zohľadňujúca len navýšenie istiny úveru o sumu 280,- eur zadanou v ÚZ ako „výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov“, hoci celkové navýšenie, t.j. skutočná odplata, predstavovala sumu až 968,- eur, a táto je tvorená (podľa textu ÚZ) odplatou pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom. Výška odplaty uvádzanej v ÚZ je teda v rozpore s definíciou odplaty podľa § 1 ods. 1 vety prvej NV ako vykonávacieho predpisu, na ktorý odkazuje § 53 ods. 6 OZ (podľa daného ustanovenia NV odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov). V ÚZ uvádzaná výška odplaty (len 280,- eur) vôbec nezohľadňuje z celkového navýšenia (o 968,- eur) jeho časť vo výške 688,- eur, ktorú mali

predstavovať vyčíslené úroky z omeškania. Skutočná výška odplaty podľa ÚZ je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ (podľa neho, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať) v spojení s § 1a ods. 1 NV. Podľa ÚZ mala predstavovať výška priemernej hodnoty RPMN ku dňu podpísania ÚZ 21,35 %. Výška odplaty vychádzajúc z celkového navýšenia o 968,- eur predstavuje 96,8 %, ktorá hodnota výrazne prevyšuje limit dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN. Všetky uvedené nedostatky aj samy o sebe sú ďalším dôvodom uplatnenia fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) OZ. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby podľa ÚZ - 68,80 %, takúto jej výšku súd považuje za rozpornú s korektívom dobrých mravov vyplývajúcim z § 3 ods. 1 OZ. Žalobca si žalobou uplatnený nárok uplatnil v rozpore s ust. § 54a časť prvej vety pred bodkočiarkou OZ v znení zákona č. 343/2018 Z. z., podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Zo samotnej žaloby a k nej pripojenej ÚZ vyplývalo, že celý záväzok žalovanej z ÚZ sa mal stať splatným až dňom 30.04.2016, s čím však bolo v rozpore ďalšie v žalobe uvádzané skutkové tvrdenie, že žalovaná „mala stratiť výhodu splátok“. Keďže súd pod bodom 6 už konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, v dôsledku čoho bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len istinu poskytnutého úveru (1.000,- eur) bez akéhokoľvek navýšenia, tak uvedená suma by bola uhradená prvými 6-imi celými splátkami a úhradou časti siedmej splátky vo výške 16,- eur. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by aj žalovaná nič neuhradila za účelom splnenia svojho skutočného záväzku z ÚZ a ak žalobca podal žalobu na súd až dňa 29.04.2019, urobil tak až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (§ 101 OZ), keď posledná zo splátok, ktorou mala žalovaná uhradiť poslednú časť zo svojho záväzku, sa stala splatnou už dňa 20.11.2015. Žalobca si teda v rozpore s daným ustanovením uplatnil premlčané právo. Takýto jeho postup je potom dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom jej rozsahu. Ďalším samostatným dôvodom zamietnutia žaloby je aj to, že žalovaná si už v celom rozsahu splnila svoj záväzok voči žalobcovi a dokonca tomuto uhradila viac ako bola povinná. Žalovaná totiž listinnými dokladmi preukázala, že poukázala prostredníctvom Poštovej banky na žalobcov účet po 164,- eur dňa 28.05.2015 a 24.09.2015 a v priebehu tohto konania dňa 20.08.2019 (na žalobcovu výzvu) aj ďalších 150,- eur, čo spolu predstavuje 478,- eur. Ešte pred uvedenými skutkovými tvrdeniami žalovanej žalobca v žalobe „vyčísliť“ svoj nárok bez bližšieho konkrétneho zdôvodnenia výpočtu výšky jednotlivých dielčích súm (v súvislosti s posúdením úveru z dôvodov uvedených pod bodom 6 ako bezúročného a bezpoplatkového by z nich mohla byť významnou len vyčíslená istina 344,- eur), ale zo žaloby vôbec nevyplýva, akým spôsobom žalobca dospel k takémuto „dlhu“ a nebolo to z jeho strany ozrejmené ani následne, dokonca ani napriek opakovaným výzvam súdu aj čo do dokladovania histórie splácania úveru, vo vzťahu ku ktorým, ako aj k následným skutkovým tvrdeniam žalovanej, zostal nečinným. Preto súd vychádzajúc z ustáleného skutkového stavu konštatuje, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovo až 1.790,- eur (10 x po 164,- eur + 150,- eur) a táto už nemá voči žalobcovi žiadny dlh z predmetnej ÚZ. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorej by s poukazom na § 255 ods. 1 CSP prináležal nárok na plnú náhradu prípadne vzniknutých trov v súvislosti s týmto sporom, nárok na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná na pojednávaní 30.09.2019 výslovne uviedla, že pre prípad úspechu si žiadne trovy neuplatňuje, lebo jej žiadne nevznikli.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca uviedol, že žalovaná v zmluve výslovne prehlásila a svoje vyhlásenie potvrdila osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmluvou. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1.968,- Eur s termínom splatnosti dňa 30.04.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 1.968,- Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 1.000,- Eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 280,- Eur a úroku vo výške 688,- Eur (68,80 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti. Žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalovaná nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia

spotrebiteľského úveru. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom. Žalovaná si bola vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení napadnutý Rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalobca žiada úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje

neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)).

12. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

13. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovoliavať.

14. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal že žalovaná v zmluve výslovne prehlásila a svoje vyhlásenie potvrdila osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. Odvolací súd však opätovne dáva do pozornosti § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z podľa ktorého spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa. V danom konaní žalovaná jednoznačne potvrdila, že úverovú istinu 1.000 eur obdržala v hotovosti pri uzatvorení ÚZ a s ňou súvisiacich listín. Toto skutkové tvrdenie žalovanej žalobca v prvostupňovom konaní nijako nerozporoval, pričom k otázke, akým spôsobom poskytol žalovanej úverové prostriedky, zo strany žalobcu v žalobe absentujú akékoľvek skutkové tvrdenia. V odvolacom konaní uviedol, že žalovaná v zmluve prehlásila, že úver bol poskytnutý zmenkou. Odvolací súd je však názoru, že vyhlásenie žalovanej v ÚZ nepreukazuje reálny spôsob poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej. Žalobca si v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia poskytnutia finančných prostriedkov formou zmenky, a preto sa odvolací súd prikláňa k verzii žalovanej, že finančné prostriedky od žalobcu obdržala v hotovosti.

15. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom okresného súdu ohľadom RPMN. V ÚZ uvádzaná výška odplaty (len 280 eur) vôbec nezohľadňuje z celkového navýšenia (o 968 eur) jeho časť vo výške 688 eur, ktorú mali predstavovať vyčíslené úroky z omeškania. Skutočná výška odplaty podľa ÚZ je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ (podľa neho, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať) v spojení s § 1a ods. 1 NV. Podľa ÚZ mala predstavovať výška priemernej hodnoty RPMN ku dňu podpísania ÚZ 21,35 %. Výška odplaty vychádzajúc z celkového navýšenia o 968 eur predstavuje 96,8 %, ktorá hodnota výrazne prevyšuje limit dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) OZ.

16. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi len istinu poskytnutého úveru (1.000 eur) bez akéhokoľvek navýšenia. Uvedená suma by bola uhradená prvými 6-timi celými splátkami a úhradou časti siedmej splátky vo výške 16 eur. Odvolací súd sa stotožňuje aj s posúdením nároku okresného súdu, ktorý ho považoval za premlčaný. Ak by aj žalovaná nič neuhradila za účelom splnenia svojho skutočného záväzku z ÚZ a ak žalobca podal

žalobu na súd až dňa 29.04.2019, urobil tak až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (§ 101 OZ), keď posledná zo splátok, ktorou mala žalovaná uhradiť poslednú časť zo svojho záväzku, sa stala splatnou už dňa 20.11.2015. Žalobca si teda v rozpore s daným ustanovením uplatnil premlčané právo. Takýto jeho postup je potom dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom jej rozsahu.

17. Žalovaná listinnými dokladmi preukázala, že poukázala prostredníctvom Poštovej banky na žalobcov účet po 164 eur dňa 28.05.2015 a 24.09.2015 a v priebehu konania na okresnom súde dňa 20.08.2019 (na žalobcovu výzvu) aj ďalších 150 eur, čo spolu predstavuje 478 eur. Okrem toho v rámci svojej procesnej obrany ako na pojednávaní 02.09.2019, tak aj na pojednávaní 30.09.2019, poskytla konkrétne skutkové tvrdenia, že žalobcovi uhradila v celom rozsahu prvých 10 splátok. Tieto skutkové tvrdenia žalovanej žalobca nijako nepoprel. Žalovaná tak uhradila žalobcovi celkovo až 1.790 eur (10 x po 164 eur + 150 eur) a preto vzhľadom na vyššie uvedené nemá už voči žalobcovi žiadny dlh z predmetnej ÚZ.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovkej časti jeho rozsudku.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)